

Pożegnanie podczas pogrzebu

Dariusz Wrzosek, Dyrektor Instytutu Matematyki Stosowanej i Mechaniki Wydziału MIMUW

Nazywam się Dariusz Wrzosek, jestem dyrektorem Instytutu Matematyki Stosowanej i Mechaniki, w którym Krzysztof Moszyński pracował od momentu przejścia z Instytutu Matematycznego PAN około 30 lat temu.

Chciałbym Pani Profesor Marii Moszyńskiej, naszej Koleżance i synowi, Marcinowi, naszemu Koledze złożyć w imieniu własnym, ale także Dziekana Pawła Strzeleckiego, który nie może tu być dziś z nami, wyrazy współczucia od całej społeczności naszego Wydziału.

Krzysztof Moszyński z żoną Marią podczas konferencji z okazji XXX-lecia Instytutu Matematyki Stosowanej w kwietniu 2017 roku.

Krzysztof Moszyński był matematykiem, profesorem Uniwersytetu Warszawskiego, zajmował się analizą numeryczną – działem matematyki rozwijającym teorię obliczeń komputerowych, w szczególności metodami numerycznymi dla równań różniczkowych. Miał istotny współdziałanie w tworzeniu fundamentów tej teorii w warszawskim środowisku matematycznym. Był w trakcie dwóch kadencji prodziekanem Wydziału w latach 90-tych. W dniu 1 grudnia 1990 objął funkcję zastępcy dziekana, dziekanem został wtedy Profesor Stefan Jackowski.

Wszyscy, którzy pamiętają tamte lata wiedzą, że był to czas budowania *de novo* zasad funkcjonowania uniwersytetu i uniwersyteckiej demokracji. Zacytuję wspomnienie Profesora Jackowskiego: *"Krzysztof był seniorem naszej ekipy, a jego niezwyklej łagodności, wyrozumiałości i jednocześnie stanowczości oraz uporowi wiele zawdzięczał klimat dobrej współpracy zespołu. Nie bacząc na trudy, był gotów podjąć każde zadanie, jeśli widział jego sens"*.

W trakcie kadencji rozpoczętej 9 lat później pełnił chyba najbardziej obciążającą psychicznie spośród funkcji w zespole dziekańskim, mianowicie funkcję prodziekana ds. studenckich.

Już będąc od lat emerytem wykładał na naszym Wydziale do roku 2017. Krzysztof zajmował się także modelowaniem matematycznym zjawisk fizycznych. Muszę przyznać, że bardzo mi imponował zapał dwóch emerytowanych profesorów Krzysztofa Moszyńskiego i nieżyjącego już także Marka Burnata, którzy wbrew modom i wymogowi zbierania punktów opracowywali nowy model turbulencji, jednego z czekających na rozwiązanie problemów fizyki matematycznej.

Dzięki Profesorowi Jackowskiemu znamy słowa Krzysztofa z roku 1990 zawierające przesłanie o uniwersalnym znaczeniu, które może być tu zacytowane bez podawania kontekstu: *"Nie powinniśmy przechodzić obojętnie obok tych nielicznych młodych, w których żyje SUMIENIE SPOŁECZNE, niezależnie od tego czy zgadzamy się z ich poglądami, czy nie. Podajmy im rękę: to są ci, którzy nas mają zastąpić w przyszłości!"*.

Zostaną mi w pamięci jego celne i życzliwe rady starszego kolegi oraz jego pełen życzliwości uśmiech. Chcę z całą mocą podkreślić, że żegnamy dziś człowieka wielkiego formatu, jeżeli miarą tegoż jest skromność, życzliwość i szacunek do drugiego człowieka, troska o dobro wspólne i dążenie do prawdy.

Cześć Jego pamięci!

W górach (być może w Pirenejach), ok. połowy lat 60-tych.